

Fővárosi Ítéltábla

13.Gf.40.479/2007/5.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Kárpáti Katalin ügyvéd (1136 Budapest, Balzac u. 43. III. 3. szám) által képviselt felperesnek az Ábrók & Horogh Ügyvédi Iroda (4220 Hajdúböszörmény, Bethlen u. 26. szám, ügyintéző: dr. Ábrók László ügyvéd) által képviselt alperes ellen megbízási díj megfizetése iránt indított perében a Pest Megyei Bíróság 2007. szeptember 4-én kelt 13.G.23.042/2004/26. számú ítélete ellen az alperes részéről 28. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg felperesnek 240.000 (Kettőszáznegyvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy az APEH Közép-Magyarországi Regionális Igazgatóságának felhívására fizesse meg az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 633.170 (Hatszázharmincháromezer százhetven) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A Pest Megyei Bíróság a 2007. szeptember 4-én kelt 13.G.23.042/2004/26. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.552.800 forintot és ennek az összegnek 2001. február 5-től a megfizetés napjáig járó évi 11 %-os kamatát, és 1.133.170 forint perköltséget. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege szerint a felek a felperes korábbi ajánlata és a lefolytatott előzetes tárgyalások alapján 2000. július 12-én írásban megbízási szerződést kötöttek. Az alperes megbízta a felperest a ... völgyben tervezett üdülőközpont komplex turizmus fejlesztési programja kidolgozásával a szakmai ajánlatban részletezetteknek megfelelően. A felek a megbízási díjat 25.738.000 forint + áfa összegben határozták meg, amit a fizetési ütemezés szerint hat részletben kellett megfizetni. A teljesítési határidőt a szerződés aláírásától, az első díjrészlet felpereshez érkezésétől, valamint az alperes által biztosítandó alapidokumentumok átadásától számított 4 hónapban határozták meg. Az alperes az első részletet mint előleget 2000. július 25-én fizette meg a felperesnek. Az alapinformációkat és az adatokat 2000. augusztus 25-én adta át a felperesnek. A felperes a munkavégzést megkezdte. Az alperes további egy részletet teljesített, így összesen bruttó 12.869.000 forintot utalt át felperesnek a vállalkozói díjból. Az alperes 2003. december 20-án sürgette a felperest a dokumentumok átadására, majd 2001. január 8-án kelt, a felpereshez 2001. január 15-én érkezett levelében elállt a szerződéstől. Elállását a Ptk. 300. §-ára alapította és azzal indokolta, hogy a felperes határidőre nem készült el, így nem teljesített szerződésszerűen. A felperes az alperes elállását nem fogadta el, 2001. január 22-én az elkészült tanulmányokat és dokumentumokat az alperes részére átadta. Az alperes az átvett dokumentumokat visszaküldte és felszólította a felperest az

előlegek visszafizetésére. A felperes bizonyos munkarészeket nem készített el, az el nem készült munkarészek a teljes vállalkozói díjat 4.890.000 forint + áfa összeggel csökkentették.

A felperes az alperest 12.002.800 forint és ennek az összegnek a 2001. február 5-től járó évi 11 %-os késedelmi kamatainak megfizetésére kérte kötelezni, melyből 10.552.800 forintot tett ki a vállalkozói díj, figyelembe véve az el nem készült munkarészek értékét és a már kifizetett előlegeket. Ezen felül a felperes 1.450.000 forintot követelt többletmunkája díjaként.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperesi elállás nem volt jogszerű, a felperes nem késett el a szerződés teljesítésével, ugyanis az alapadatok és a dokumentumok átadására csak 2000. augusztus 25-én került sor, az ettől számított 4 hónapos határidő csak 2000. december 25-én telt le. Az alperes már ezt megelőzően felhívta a felperest a teljesítésre, konkrét határidő megjelölése nélkül. A fejlesztési koncepció kidolgozásának időigényét a felek 4 hónapban jelölték meg, de nem rendelkeztek arról, hogy ez a 4 hónap a teljesítési határidő is. Az ajánlati tartalomból kitűnően a fejlesztési koncepció kidolgozásával nem történt meg a teljesítés, csak azt követően került volna sor annak megbeszélésére, az alapján a véglegesítésre, az alperes által megvalósítandó projekt kiválasztására és a megvalósítás előkészítésére. Az alperes azt sem jelölte meg, hogy 2001. januárjában milyen okból szűnt meg a teljesítéshez fűződő érdeke, így érdekmúlása bizonyítottsága és póthatáridő tűzésének hiányában a Ptk. 300. § (2) bekezdésére alapítottnak nem illette meg elállási jog, ezért azt jogszerűen nem gyakorolhatta. Az alperes elállása nem volt jogszerű, ezért a szerződés nem szűnt meg, az alperesnek teljesítenie kell a ki nem egyenlített vállalkozói díjat. Az elsőfokú bíróság a szerződésben megjelölt teljes vállalkozói díjat csökkentette a már megfizetett részösszegekkel és az el nem készült munkarészek értékével, az utóbbit a Pp. 163. § (2) bekezdése alapján állapította meg. Utalt arra is, hogy az alperes a nem szerződésszerű felperesi teljesítést sem bizonyította, amellyel kapcsolatos bizonyítási kötelezettség a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján az alperest terhelte. A

felperes pótmunkára alapított követelését elutasította, mivel a felek megállapodása úgy szolt, hogy a szerződésük módosítására csak írásban kerülhetett volna sor. Az elsőfokú bíróság a Ptk. 301. § (1) bekezdése alapján határozott a késedelmi kamat megfizetéséről, a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján pedig a perköltség viseléséről.

Az ítélet alperesi kötelezést tartalmazó rendelkezése ellen az alperes fellebbezett, elsődlegesen az ítélet megváltoztatásával felperes keresetének a teljes elutasítását és perköltségben való marasztalását, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság újabb tárgyalásra és újabb határozat hozatalára utasítását kérte. Álláspontja szerint az ítélet jogszabálysértő, megalapozatlan, amit a perbeli iratok, a tanúvallomások és a felek előadásai is alátámasztanak. A fellebbezés további indokolást nem tartalmazott.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben való marasztalását kérte.

A fellebbezés megalapozatlan.

A Ptk. 300. § (1) bekezdése alapján a jogosult, függetlenül attól, hogy a kötelezett a késedelmét kimentette-e, követelheti a teljesítést, vagy ha ez többé nem áll érdekében, elállhat a szerződéstől. A (2) bekezdés szerint nincs szükség a teljesítéshez fűződő érdek megszűnésének bizonyítására, ha a szerződést a felek megállapodásánál vagy a szolgáltatás felismerhető rendeltetésénél fogva meghatározott időpontban - és nem máskor - kellett volna teljesíteni, vagy ha a jogosult az utólagos teljesítésre megfelelő határidőt szabott, és az is eredménytelenül telt el.

Az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a teljesítési határidő körüli bizonytalanságok, a póthatáridő adásának elmulasztása, illetve

felperesi részről a teljesítés megtörténte miatt az elállási jogát jogszerűen az alperes nem gyakorolhatta. A Pp. 164. § (1) bekezdése értelmében az érdekmúlást az alperesnek kellett volna bizonyítania, azonban ennek bizonyítása az alperes részéről elmaradt. Az alperes csupán hivatkozott a nem szerződészerű teljesítésre, de ebben a körben sem jelölt meg konkrétumokat. Konkrét tényállási elemeket az alperes nem vitatott, fellebbezése csak általánosságokban utalt arra, hogy az elsőfokú ítélet meghozatala során az elsőfokú bíróság eljárási szabályokat sértett, de ezeket konkrétan nem jelölte meg. Az alperes ezen túlmenően a tényállás tisztázatlanságára, illetve az elsőfokú ítélet iratellenességére is hivatkozott, de itt is konkrétumok nélkül. Az alperes általánosságban a tanúvallomásokot és a becsatolt iratokat is megjelölte álláspontja alátámasztására. Ezzel szemben a meghallgatott tanúk nem az alperesi elállás jogszerűségét, hanem a felperesi teljesítést támasztották alá.

Az elsőfokú bíróság - bár a Ptk. 389. §-ának felhívása nélkül - helytállóan állapította meg, hogy a felek vállalkozási szerződés elemeit magába foglaló megállapodást kötöttek, így önmagában a szerződés „megbízás”-ként történő megjelölése nem releváns a jogvita elbírálásánál, mert azt a konkrét szerződés tartalma alapján kell megítélni. A felperes a teljesítésével arányos vállalkozói díjra jogszerűen tarthat igényt.

Az alperes fellebbezése nem érintette az elsőfokú ítélet felperesi kereset-részt elutasító rendelkezését, a késedelmi kamat mértékét és a kamatfizetés kezdő időpontját, ezért a Fővárosi Ítéltábla Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve a fellebbezett rendelkezését helybenhagyta.

Az alperesi fellebbezés sikertelen maradt, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78. § (1) bekezdése és a Pp. 239. §-a alapján marasztalta az alperest a másodfokú perköltség viselésében. A másodfokú perköltség a felperesnél a 32/2003.(VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján megállapított, az általános forgalmi adót is magában foglaló ügyvédi munkadíjból, valamint az alperes részére engedélyezett

illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt, az 1990. évi XCIII. törvény 46. § (1) bekezdése szerinti fellebbezési illetékből áll. Az alperes az ügyvédi munkadíjat a felperes részére 15 napon belül, az illetéket pedig - az adóhatóság külön felhívására - köteles megfizetni.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

, 2008. április 10.

. Koday Zsuzsanna sk.
a tanács elnöke

Dr. Molnár József sk.

előadó bíró

Tamáné dr. Nagy Erzsébet
sk.

bíró

A kiadmány hitelül:
bírószági ügyintéző